

ZAKON
O ZADUŽIVANJU, DUGU I GARANCIJAMA
REPUBLIKE SRPSKE

I OSNOVNE ODREDBE

Члан 1.

Ovim zakonom uređuju se način i postupak zaduživanja, izdavanje garancija i emisija hartija od vrijednosti Republike Srpske, jedinica lokalne samouprave i fondova socijalne sigurnosti, obezbjeđenje sredstava za otplatu duga, vođenje evidencije o dugu, garancijama i hartijama od vrijednosti, kao i druga pitanja koja se odnose na dug, garancije i hartije od vrijednosti Republike Srpske, jedinica lokalne samouprave i fondova socijalne sigurnosti.

Члан 2.

Pojmovi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- a) fondovi socijalne sigurnosti su Fond penzijsko-invalidskog osiguranja, Fond zdravstvenog osiguranja, Javni fond za dječiju zaštitu i Zavod za zapošljavanje,
- b) javno preduzeće je svako preduzeće nad kojim javni organi imaju direktan ili indirektan dominantan uticaj, na osnovu prirode njihovog vlasništva nad preduzećem, njihovog finansijskog učešća u preduzeću ili u pravilima upravljanja,
- v) institucije javnog sektora Republike Srpske (u daljem tekstu: institucije javnog sektora) su institucije osnovane u skladu sa zakonom kojim se uređuje sistem javnih službi,
- g) finansijski lizing je pravni posao definisan u skladu sa zakonom koji uređuje poslove lizinga,
- d) princip krajnjeg korisnika je princip alokacije obaveze Republike Srpske u vezi sa otplatom spoljnog duga prema mjestu korišćenja kreditnih sredstava u vrijeme kada je taj dug nastao,
- đ) sistem elektronske evidencije je elektronski sistem uspostavljen u Ministarstvu finansija u kome se evidentiraju podaci o dugu i servisiranju duga Republike Srpske, jedinica lokalne samouprave i fondova socijalne sigurnosti i
- e) radni dan je dan koji nije subota, nedjelja ili drugi dan u koji se po zakonu ne radi.

II ZADUŽIVANJE, DUG I GARANCIJE

Član 3.

(1) Zaduzivanje predstavlja realizaciju ugovorenih kredita i zajmova, emitovanje hartija od vrijednosti i izdavanje garancija u toku fiskalne godine.

(2) Zajmoprimac je strana iz ugovora o zajmu koja je primarno dužna da vrati zajam u ugovorenom roku.

(3) Kreditni sporazum je pisani sporazum, ugovor ili drugi finansijski aranžman koji predviđa određeni iznos sredstava i uslove pod kojima je korisnik kredita dobio sredstva od kreditora.

(4) Dug je novčana obaveza za pozajmljena sredstva, uključujući i finansijski lizing.

(5) Dugoročni dug je dug čiji je rok dospjeća duži od godinu dana.

(6) Kratkoročni dug je dug čiji je rok dospjeća do 12 mjeseci.

(7) Spoljni dug koji je nastao od 2. aprila 1992. do 14. decembra 1995. godine ne smatra se spoljnim dugom Republike Srpske u smislu ovog zakona i Republika Srpska nema nikakvu odgovornost za otplatu tog duga.

(8) Servisiranje duga je uplata sredstava svake fiskalne godine za glavnicu, kamatu, diskont i druge obaveze po osnovu duga, uključujući i ostale prateće troškove.

Član 4.

(1) Ukupan dug Republike Srpske obuhvata javni dug Republike Srpske, dug javnih preduzeća, Investiciono-razvojne banke Republike Srpske i institucija javnog sektora.

(2) Pod dugom javnih preduzeća, Investiciono-razvojne banke Republike Srpske i institucija javnog sektora iz stava 1. ovog člana podrazumijeva se indirektni dug Republike Srpske u ime i za računa ovih korisnika.

(3) Javni dug Republike Srpske je dug Republike Srpske, dug jedinica lokalne samouprave i dug fondova socijalne sigurnosti.

Član 5.

(1) Dug Republike Srpske je dug izražen u domaćoj valuti čiji je zajmoprimac Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada) u ime Republike Srpske i ne uključuje indirektni dug Republike Srpske, dug jedinica lokalne samouprave, dug fondova socijalne sigurnosti, dug javnih preduzeća, dug Investiciono-razvojne banke Republike Srpske i dug institucija javnog sektora Republike Srpske.

(2) Dug u stranoj valuti se izražava u domaćoj valuti prema zvaničnoj kursnoj listi Centralne banke BiH na dan obračuna.

(3) Unutrašnji dug Republike Srpske je dug Republike Srpske, izuzimajući spoljni dug Republike Srpske.

(4) Direktni unutrašnji dug Republike Srpske je unutrašnji dug nastao direktno u ime Republike Srpske, ne uključujući relevantni unutrašnji dug.

(5) Relevantni unutrašnji dug Republike Srpske je unutrašnji dug Republike Srpske za koji je, po odlukama Republike Srpske, Ministarstvo finansija i trezora BiH stvorilo obaveze po osnovu unutrašnjeg duga, plativog iz sredstava koje obezbjeđuje Republika Srpska.

(6) Spoljni dug Republike Srpske je dug Republike Srpske nastao po osnovu međunarodnog ugovora ili međunarodnog sporazuma, u skladu sa Ustavom i zakonima Republike Srpske i Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: BiH).

(7) Direktni spoljni dug Republike Srpske je spoljni dug nastao direktno u ime Republike Srpske, isključujući relevantni spoljni dug.

(8) Relevantni spoljni dug Republike Srpske je spoljni dug Republike Srpske za koji je, po odlukama Republike Srpske, Ministarstvo finansija i trezora BiH stvorilo obaveze po osnovu spoljnog duga, plativog iz sredstava koje obezbjeđuje Republika Srpska.

Član 6.

(1) Indirektni dug Republike Srpske je dug nastao u ime i za račun dužnika (jedinica lokalne samouprave, fondovi socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojna banka i fondovi kojima ona upravlja, javna preduzeća i institucije javnog sektora) i vraća ga Republika Srpska iz sredstava koja taj dužnik uplati za svoj relevantni dug.

(2) Aktivirani indirektni dug Republike Srpske je dug Republike Srpske koji postaje plativ iz sredstava Republike Srpske u slučaju kada dužnik (jedinica lokalne samouprave, fondovi socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojna banka i fondovi kojima ona upravlja, javna preduzeća i institucije javnog sektora) nije izvršio uplatu sredstava za obaveze po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova.

(3) Iznos indirektnog duga koji je aktiviran postaje javni dug Republike Srpske.

Član 7.

(1) Garancija je potencijalna obaveza davaoca garancije, koja postaje stvarna u slučaju kada zajmoprimac nije izvršio otplatu obaveze, za koju je garantovano, djelimično ili u potpunosti i ako su ispunjeni uslovi iz garancije.

(2) Garancije Republike Srpske su unutrašnje i spoljne garancije Republike Srpske.

(3) Unutrašnja garancija Republike Srpske je garancija Republike Srpske da će otplatiti zajam koji je realizovan u Republici Srpskoj, u potpunosti ili djelimično ukoliko to ne uradi zajmoprimac, a isključujući spoljne garancije Republike Srpske.

(4) Spoljna garancija Republike Srpske je garancija Republike Srpske da će zajam koji je predmet međunarodnog ugovora ili međunarodnog sporazuma u skladu sa Ustavom i zakonima Republike Srpske i BiH, otplatiti u potpunosti ili djelimično ukoliko to ne uradi zajmoprimac.

(5) Spoljne garancije Republike Srpske obuhvataju i garancije nastale u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancija.

(6) Korisnik garancije je primalac garancije, kojem izdavalac garancije garantuje da će mu izmiriti ugovorenu obavezu po garanciji, ukoliko su ispunjeni uslovi iz garancije.

Član 8.

(1) Evidencija o dugu Republike Srpske je evidencija koja uključuje podatke o unutrašnjem dugu Republike Srpske, podatke o spoljnom dugu Republike Srpske i podatke o aktiviranom indirektnom dugu Republike Srpske.

(2) Evidencija o indirektnom dugu Republike Srpske je evidencija koja uključuje podatke o dugu i dužniku (jedinica lokalne samouprave, fondovi socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojna banka i fondovi kojima ona upravlja, javna preduzeća i institucije javnog sektora) u čije ime i za čiji račun se zadužila Republika Srpska.

(3) Evidencija o dugu jedinica lokalne samouprave i fondova socijalne sigurnosti je evidencija ukupnog duga jedinica lokalne samouprave i fondova socijalne sigurnosti.

(4) Evidencija o garancijama Republike Srpske je evidencija koja uključuje podatke o unutrašnjim i spoljnim garancijama Republike Srpske.

Član 9.

(1) Hartije od vrijednosti BiH su hartije od vrijednosti BiH koje Ministarstvo finansija i trezora BiH izdaje u ime i za račun Republike Srpske, na osnovu sporazuma o relevantnom zaduživanju, koje čine dug Republike Srpske.

(2) Hartije od vrijednosti Republike Srpske su hartije Republike Srpske nastale u skladu sa zakonom, a koje čine dug Republike Srpske.

Član 10.

(1) Kapitalna investicija je razvojni projekat, projekat poboljšanja i izgradnje infrastrukture, uključujući pokretnu i nepokretnu imovinu, opremu i konsultantske usluge koje su sastavni dio takvog projekta, koji je prethodno odobren od nadležnog organa upravljanja i ima period amortizacije duži od pet godina, a u funkciji je javnog interesa.

(2) Period amortizacije kapitalne investicije je predviđeni period stvarnog korišćenja kapitalne investicije.

Član 11.

(1) Deficit proizašao iz gotovinskog toka je privremeni deficit prouzrokovan razlikom u vremenu priliva i odliva budžetskih sredstava, a bazira se na uravnoteženom budžetu za tu fiskalnu godinu.

(2) Prenesene obaveze su obaveze koje su nastale, a nisu izmirene do kraja fiskalne godine i koje su prenesene u narednu fiskalnu godinu.

(3) Redovni prihodi predstavljaju poreske i neporeske prihode u budžetu, za koje se pretpostavlja da će se ponoviti tokom naredne godine, uključujući sredstva koja se direktno sa

jedinstvenog računa Uprave za indirektno oporezivanje alociraju za otplatu spoljnog duga Republike Srpske, a isključujući sve prihode i primitke koji su rezultat jednokratnih transakcija.

(4) Redovni rashodi predstavljaju rashode u budžetu za koje se predviđa da će se ponoviti tokom naredne godine, isključujući rashode koji su rezultat jednokratne transakcije.

III ZADUŽIVANJE REPUBLIKE SRPSKE

1. Zaduživanje i namjena duga Republike Srpske

Član 12.

(1) Republika Srpska se može zadužiti u zemlji i inostranstvu, odnosno na domaćem i inostranom tržištu u domaćoj i stranoj valuti u skladu sa ovim zakonom.

(2) Zaduzivanje iz stava 1. ovog člana može biti kratkoročno i dugoročno.

Član 13.

Republika Srpska se može kratkoročno zadužiti za:

- a) privremeno finansiranje deficita proizašlog iz gotovinskog toka,
- b) finansiranje prenesenih obaveza i
- v) finansiranje budžetske rezerve.

Član 14.

Republika Srpska se može dugoročno zadužiti za:

- a) finansiranje kapitalnih investicija,
- b) refinansiranje ukupnog duga ili dijela duga Republike Srpske,
- v) plaćanje uslovnih obaveza po osnovu garancija Republike Srpske, u cijelosti ili djelimično, u slučaju kada zajmoprimac ne izmiri svoje finansijske obaveze i
- g) finansiranje budžetskog deficita u slučajevima kada Ministarstvo finansija procijeni da će planirani rashodi biti veći od iznosa planiranih prihoda.

2. Ograničenja duga

Član 15.

(1) Ukupan dug Republike Srpske na kraju fiskalne godine ne može biti veći od 60% ostvarenog bruto domaćeg proizvoda (u daljem tekstu: BDP) u toj godini.

(2) Javni dug Republike Srpske na kraju fiskalne godine ne može biti veći od 55% ostvarenog BDP-a u toj godini.

(3) Kratkoročni dug Republike Srpske ne može biti veći od 8% iznosa redovnih prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.

Član 16.

Budžetom Republike Srpske utvrđuje se iznos kratkoročnog i dugoročnog duga Republike Srpske koji može nastati tokom budžetske godine.

3. Ovlašćenje za zaduživanje Republike Srpske

Član 17.

(1) Narodna skupština Republike Srpske (u daljem tekstu: Narodna skupština), na prijedlog Vlade, odlučuje o ukupnom kratkoročnom i dugoročnom zaduživanju koje može nastati u toku fiskalne godine, kao i o njegovoj namjeni.

(2) Narodna skupština donosi odluku o odobravanju kapitalne investicije, kao i o maksimalnom iznosu zaduženja za finansiranje te investicije.

(3) Ministarstvo finansija u saradnji sa resornim ministarstvima priprema prijedlog odluke o zaduživanju, koji razmatra Vlada i dostavlja ga Narodnoj skupštini na usvajanje.

(4) Odluka iz stava 3. ovog člana sadrži:

a) namjenu i vrstu zaduženja,

b) maksimalni iznos glavnice zaduženja,

v) maksimalnu kamatu i troškove zaduženja,

g) dospijeće i uslove otplate glavnice, kamate i drugih troškova, koeficijent stanja duga u vezi sa ograničenjima iz člana 15. ovog zakona i

d) krajnje korisnike sredstava i uslove zaduženja.

(5) Nakon odobrenja duga Republike Srpske u skladu sa st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana, ministar finansija je ovlašćen da potpiše kreditni ili projektni sporazum ili ugovor, odnosno odluku o emisiji hartija od vrijednosti.

(6) Ministarstvo finansija dostavlja izvještaj o zaduženju Vladi i Narodnoj skupštini u skladu sa propisima koji uređuju budžetski sistem Republike Srpske.

Član 18.

Ako dug nastaje u obliku hartija od vrijednosti BiH ili se BiH zadužuje posredstvom kreditnog sporazuma u ime i za račun Republike Srpske, ministar finansija je ovlašćen da potpiše sa ministrom finansija i trezora BiH kreditni sporazum kojim se utvrđuje da je Republika Srpska dužna da plati svoj relevantni dug.

4. Forma duga i upravljanje sredstvima po osnovu duga Republike Srpske

Član 19.

Dug Republike Srpske može nastati:

a) posredstvom kreditnog sporazuma,

b) posredstvom sporazuma kojim se evidentira relevantni dug Republike Srpske i

v) emisijom hartija od vrijednosti.

Član 20.

(1) Ministar finansija ili lice ovlašćeno odlukom Vlade može privremeno investirati sredstva dobijena po osnovu zaduženja prije njihove namjenske upotrebe, kao i sredstva namijenjena za otplatu duga.

(2) Sredstva iz stava 1. ovog člana mogu se investirati u skladu sa zakonom kojim se uređuje investiranje javnih sredstava.

(3) Sredstva iz stava 1. ovog člana mogu se investirati u instrumente koji dospijevaju prije datuma namjenske upotrebe sredstava.

5. Postupak zaduživanja

Član 21.

(1) Inicijativu za zaduživanje Republike Srpske pokreću nadležne institucije Republike Srpske, jedinica lokalne samouprave, fondovi socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojna banka i fondovi kojima ona upravlja, javna preduzeća i institucije javnog sektora.

(2) Ukoliko se Republika Srpska zadužuje indirektno za račun dužnika (jedinice lokalne samouprave, fondova socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke i fondova kojima ona upravlja, javnih preduzeća i institucija javnog sektora), resorno ministarstvo sa Ministarstvom

finansija, ili uz prethodno pribavljeno mišljenje resornog ministarstva, razmatra projektnu i kreditnu dokumentaciju i podnosi Vladi informaciju o kreditnom aranžmanu, namjeni i prihvatljivosti uslova zaduženja.

(3) Vlada zaključkom prihvata inicijativu za pokretanje postupka za zaduživanje, utvrđuje stavove, određuje sastav delegacije za pregovore i ovlašćuje lica za potpis zapisnika sa pregovora.

(4) Po prihvatanju inicijative za kreditno zaduženje, nadležna ministarstva i institucije Republike Srpske pripremaju sa kreditorom potrebnu projektnu dokumentaciju, nacрте kreditnog sporazuma i drugu dokumentaciju u vezi sa zaduživanjem.

(5) Ministarstvo finansija je zajedno sa resornim ministarstvima odgovorno za vođenje pregovora i sprovođenje procedura za zaključivanje kreditnih sporazuma.

(6) Ako u toku pregovora nije postignuta saglasnost o bitnim pitanjima, ministarstvo finansija i resorno ministarstvo informiše Vladu o obavljenim pregovorima.

(7) Odluka o zaduživanju Republike Srpske donosi se u skladu sa članom 17. ovog zakona.

Član 22.

(1) Republika Srpska se može direktno zaduživati u zemlji i inostranstvu ukoliko za to postoji iskazan interes Vlade, odnosno ministarstava, jedinica lokalne samouprave, fondova socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke i fondova kojima ona upravlja, javnih preduzeća i institucija javnog sektora u Republici Srpskoj.

(2) Republika Srpska se može direktno zaduživati u inostranstvu kod međunarodnih finansijskih institucija, vlada stranih zemalja i drugih inostranih kreditora, uz saglasnost Parlamentarne skupštine BiH, kada je u skladu sa Ustavom BiH takva saglasnost potrebna.

(3) Ako se Republika Srpska direktno zadužila u inostranstvu, Ministarstvo finansija informiše Ministarstvo finansija i trezora BiH o zaključenim kreditnim sporazumima.

Član 23.

(1) Republika Srpska se može zadužiti u inostranstvu i posredstvom Ministarstva finansija i trezora BiH u skladu sa propisima kojima se uređuje zaduživanje Bosne i Hercegovine.

(2) Ako se Republika Srpska zadužuje u skladu sa stavom 1. ovog člana, Ministarstvo finansija obavještava Ministarstvo finansija i trezora BiH o zaključku Vlade iz člana 21. stav 3. ovog zakona, a Ministarstvo finansija i trezora BiH dostavlja Savjetu ministara BiH prijedlog za pokretanje postupka za zaduživanje.

Član 24.

Ako se Republika Srpska zadužuje indirektno u ime i za račun dužnika (jedinice lokalne samouprave, fondovi socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke i fondova kojima ona upravlja, javnih preduzeća i institucija javnog sektora), ministar finansija i resorni ministar su obavezani da potpišu sporazum kojim se uređuju uslovi otplaćivanja kredita od dužnika – krajnjeg korisnika.

Član 25.

Vlada donosi akt kojim se uređuju uslovi, postupak i oblik indirektnog zaduživanja Republike Srpske u ime i za račun jedinica lokalne samouprave, fondova socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke i fondova kojima ona upravlja, javnih preduzeća i institucija javnog sektora.

IV STATUS DUGA REPUBLIKE SRPSKE

1. Priroda obaveza po osnovu duga Republike Srpske

Član 26.

Dug Republike Srpske predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu Republike Srpske u skladu sa uslovima zaduživanja.

Član 27.

Ministarstvo finansija je dužno da obezbijedi ažurne, potpune i tačne podatke kojima se dokazuje poštovanje ograničenja iz člana 15. ovog zakona.

2. Obezbjedenje sredstava za servisiranje duga

Član 28.

Sredstva za otplatu glavnice, kamate i drugih troškova po osnovu duga Republike Srpske i indirektnog duga planiraju se budžetom Republike Srpske.

Član 29.

(1) Sredstva za servisiranje relevantnog spoljnog duga se namjenski izdvajaju na podračune Republike Srpske kod Centralne banke BiH.

(2) Ministarstvo finansija izdaje saglasnost Ministarstvu finansija i trezora BiH za terećenje podračuna Republike Srpske iz stava 1. ovog člana kod Centralne banke BiH.

3. Prioritet duga Republike Srpske

Član 30.

(1) Sve obaveze koje čine dug Republike Srpske imaju jednak status bez obzira kada su nastale.

(2) Otplata duga Republike Srpske je prioritarna obaveza koja se izmiruje iz prihoda Republike Srpske.

(3) Dug Republike Srpske može se dodatno osigurati posebnim jemstvom.

Član 31.

Indirektni dug Republike Srpske i dug po izdatim garancijama mogu se dodatno osigurati saglasnošću za obustavljanjem pojedinih prihoda i budžetskih davanja.

V HARTIJE OD VRIJEDNOSTI REPUBLIKE SRPSKE

1. Emisija hartija od vrijednosti

Član 32.

Vlada Republike Srpske propisuje uslove emisije i prodaje hartija od vrijednosti Republike Srpske na primarnom tržištu i bliže elemente primarnog tržišta hartija od vrijednosti Republike Srpske (u daljem tekstu: hartije od vrijednosti).

Član 33.

(1) Ministarstvo finansija sprovodi aktivnosti u vezi sa emisijom i registracijom hartija od vrijednosti u skladu sa odlukom Vlade i ovlašćeno je da:

a) angažuje agenta emisije za obavljanje određenih poslova u vezi sa emisijom hartija od vrijednosti,

b) zaključi ugovor sa berzom ili drugim uređenim tržištem u vezi sa obavljanjem poslova u primarnoj emisiji,

v) zaključi ugovor sa Centralnim registrom hartija od vrijednosti u skladu sa propisima koji uređuju registraciju hartija od vrijednosti i

g) vrši nadzor u vezi sa emisijom i registracijom hartija od vrijednosti.

(2) Hartije od vrijednosti emituju se u elektronskom obliku.

Član 34.

- (1) Hartije od vrijednosti mogu kupovati sva domaća i strana pravna i fizička lica.
- (2) Ponuda za kupovinu hartija od vrijednosti, smatra se konačnom i obavezujućom.

2. Sekundarni promet hartija od vrijednosti, isplata i prijevremeni otkup

Član 35.

Prometovanje hartija od vrijednosti vrši se na berzi ili drugom uređenom javnom tržištu.

Član 36.

- (1) Otplata glavnice duga i kamate po osnovu hartija od vrijednosti Republike Srpske vrši se prema planu koji je utvrđen u aktu o emisiji.
- (2) Ako rok dospijeca otplate glavnice ili kamate pada u neradni dan, isplata se vrši prvog narednog radnog dana.

Član 37.

- (1) Ministarstvo finansija može da objavi javni poziv za otkup hartija od vrijednosti prije roka njihovog dospijeca, ako je takva mogućnost predviđena u aktu o emisiji.
- (2) U slučaju prijevremenog otkupa poštuje se ravnopravnost svih vlasnika hartija od vrijednosti.

VI GARANCIJE REPUBLIKE SRPSKE

1. Priroda garancije Republike Srpske i ograničenja po garancijama

Član 38.

- (1) Garancija Republike Srpske predstavlja njenu potencijalnu obavezu koja postaje stvarna obaveza u slučaju kada zajmoprimac nije izvršio otplatu obaveze, u skladu sa uslovima iz kreditnog sporazuma i ako su ispunjeni uslovi iz garancije.
- (2) Garancija Republike Srpske mora biti izdata u pisanoj formi u skladu sa odredbama ovog zakona i ne može biti na drugi način indirektno izdata.
- (3) Ako se ispunjenje obaveze po osnovu izdate garancije zatraži u skladu sa uslovima navedenim u garanciji i zakonom, obaveza je Republike Srpske da otplaćuje kredit u skladu sa planom.
- (4) Prijevremena plaćanja se vrše ako je to izričito predviđeno u uslovima garancije.
- (5) Garancija Republike Srpske dospjela na naplatu u skladu sa uslovima iz garancije postaje dug Republike Srpske.
- (6) Garancija Republike Srpske ne može biti prenesena ili ustupljena trećoj strani bez saglasnosti Narodne skupštine.

Član 39.

Ministar finansija donosi rješenje kojim utvrđuje da su ispunjeni uslovi iz člana 38. st. 3. i 4. ovog zakona.

Član 40.

- (1) Ukupna izloženost Republike Srpske po izdatim garancijama ne može biti veća od 15% ostvarenog BDP-a u toj godini.
- (2) Odlukom o usvajanju budžeta utvrđuje se ukupan iznos i struktura sredstava za plaćanje po garancijama iz stava 1. ovog člana.
- (3) U nadležnosti Ministarstva finansija je planiranje sredstava u budžetu za plaćanje po garancijama.

(4) Zaduzenje Republike Srpske za otplatu garancija Republike Srpske izdatih u skladu sa ogranicenjem iz stava 1. ovog člana ne uracunava se u ogranicenje duga Republike Srpske propisanog ovim zakonom.

2. Ovlašćenje za izdavanje garancija Republike Srpske

Član 41.

(1) Narodna skupština na prijedlog Vlade daje saglasnost o izdavanju garancije Republike Srpske.

(2) Odlukom Narodne skupštine imenuje se ovlašćeni potpisnik garancije, koji u ime Republike Srpske potpisuje garanciju u skladu sa odredbama ovog zakona i drugim propisima.

Član 42.

Garancije Republike Srpske mogu se izdati kreditoru ili zajmodavcu za:

a) garantovanje obaveza nastalih zaduzenjem jedinica lokalne samouprave, fondova socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke Republike Srpske i fondova kojima ona upravlja, kao i javnih preduzeća i institucija javnog sektora, u vezi sa finansiranjem kapitalnih investicija koje služe u javne svrhe i

b) garantovanje obaveza nastalih zaduzenjem pravnih lica osnovanih na nivou Bosne i Hercegovine radi sprovođenja prioritnog projekta koji je od posebnog značaja za ekonomsku stabilnost Republike Srpske.

Član 43.

(1) Izuzetno od odredaba ovog zakona, Republika Srpska može izdati garancije za domaća privredna društva, kod izvoznih projekata ili projekata na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine, kada je društvo dobilo posao posredstvom međunarodne javne nabavke, a finansiranje se vrši iz sredstava međunarodnih finansijskih institucija.

(2) Vlada donosi akt kojim se uređuju uslovi i postupak izdavanja garancija iz stava 1. ovog člana.

(3) Odluka o davanju saglasnosti za izdavanje garancije Republike Srpske iz stava 1. ovog člana donosi se u skladu sa članom 41. ovog zakona.

3. Postupak izdavanja garancija Republike Srpske i nadzor

Član 44.

(1) Inicijativa za izdavanje garancije Republike Srpske pokreće se podnošenjem pisanog zahtjeva resornom ministarstvu, sa dokumentacijom na osnovu koje resorno ministarstvo vrši procjenu opravdanosti za izdavanje garancije Republike Srpske i procjenu finansijskog stanja zajmoprimca, kao i drugih elemenata koji mogu da budu od uticaja na garanciju.

(2) Resorno ministarstvo traži mišljenje Ministarstva finansija u vezi sa ogranicenjem iz člana 40. stav 1. ovog zakona.

(3) Resorno ministarstvo zajedno sa Ministarstvom finansija podnosi Vladi informaciju o garanciji, namjeni i prihvatljivosti uslova za izdavanje garancije.

(4) Vlada zaključkom prihvata inicijativu za pokretanje postupka za izdavanje garancije, utvrđuje stavove, određuje sastav delegacije za pregovore i ovlašćuje lica za potpis zapisnika sa pregovora.

(5) Nadležna ministarstva i institucije Republike Srpske, po prihvatanju inicijative za izdavanje garancije, pripremaju potrebnu projektnu dokumentaciju, nacрте sporazuma i drugu dokumentaciju u vezi sa izdavanjem garancije.

(6) Ako u toku pregovora nije postignuta saglasnost o bitnim pitanjima, nadležna ministarstva informišu Vladu o obavljenim pregovorima.

(7) Odluka o davanju saglasnosti za izdavanje garancije Republike Srpske donosi se u skladu sa članom 41. ovog zakona.

Član 45.

(1) Nakon sprovedenog postupka odobravanja, u skladu sa članom 41. ovog zakona, izdaje se garancija Republike Srpske, odnosno potpisuje ugovor koji proizlazi iz međunarodnog sporazuma.

(2) Procjena finansijskog stanja iz člana 44. stav 1. ovog zakona obuhvata utvrđivanje nivoa rizika koji nastaje za Republiku Srpsku, ukoliko se garancija izda.

(3) Resorno ministarstvo može angažovati profesionalnu instituciju za procjenu rizika za izdavanje konkretne garancije.

(4) Resorno ministarstvo zajedno sa Ministarstvom finansija vrši nadzor finansijske sposobnosti svih zajmoprimaca za ispunjenje čijih obaveza je garantovala Republika Srpska garancijama izdatim u skladu sa ovim zakonom i može od njih da traži sve informacije koje su neophodne za vršenje nadzora.

Član 46.

Vlada donosi akt kojim se propisuju procedure, informacije i dokumentacija koja se odnosi na izdavanje garancije Republike Srpske.

4. Prestanak važenja i plaćanje po osnovu garancije Republike Srpske

Član 47.

Garancija Republike Srpske prestaje da važi:

- a) potpunim izvršenjem plaćanja od zajmoprimca,
- b) istekom roka predviđenog u garanciji,
- v) plaćanjem izvršenim od Republike Srpske u skladu sa uslovima iz garancije i
- g) podnošenjem pisane izjave korisnika garancije o oslobađanju od obaveza po garanciji.

Član 48.

(1) Korisnik garancije može dostaviti Ministarstvu finansija pisani zahtjev za plaćanje po garanciji Republike Srpske i drugu dokumentaciju kao što je navedeno u garanciji, samo kada zajmoprimac ne izvrši plaćanje u skladu sa uslovima iz kreditnog sporazuma, te kada je korisnik garancije preduzeo sve razumne mjere za naplatu obaveze od zajmoprimca u skladu sa uslovima iz garancije.

(2) U zahtjevu iz stava 1. ovog člana navodi se iznos glavnice kredita koji nije otplaćen, iznos dospjelih a neizmirenih kamata, te iznos budućih kamata koje nisu dospjele.

(3) Ministarstvo finansija plaća dospjelu obavezu korisniku garancije u roku od 15 radnih dana od dana podnošenja zahtjeva, nakon što utvrdi da je zahtjev za plaćanje osnovan i u skladu sa uslovima iz ugovora o garanciji.

(4) Izvršeno plaćanje po osnovu garancije, Ministarstvo finansija evidentira u evidenciji garancija Republike Srpske.

5. Naplata duga po osnovu garancija Republike Srpske

Član 49.

(1) Nakon što izvrši plaćanje po garanciji korisniku garancije, Ministarstvo finansija ima pravo na sredstva srazmjerno izvršenim plaćanjima po toj garanciji i druga prava koja je imao korisnik garancije.

(2) Obaveza zajmoprimca prema Ministarstvu finansija po osnovu izvršenog plaćanja po garanciji je безусловna i apsolutna.

(3) Zajmoprimac je obavezan da preduzme sve mjere da izmiri obavezu prema Ministarstvu finansija, u što kraćem roku, u skladu sa ovim zakonom i ugovorom o izdavanju garancija.

(4) Ministarstvo finansija preduzima sve mjere za koje je ovlašćeno u skladu sa ovim zakonom, drugim zakonima i ugovorom o izdavanju garancije, radi naplate svih iznosa plaćenih po garanciji, uključujući povezane troškove i obračunatu zakonsku zateznu kamatu.

Član 50.

Ministarstvo finansija zadržava pravo da iznos plaćenih obaveza po garanciji direktno naplati iz sredstava jedinice lokalne samouprave, odnosno drugog korisnika javnih prihoda za čije je izvršenje obaveza garantovala Republika Srpska.

6. Finansiranje obaveze nastale po osnovu garancija Republike Srpske

Član 51.

(1) Prije usvajanja budžeta za narednu godinu, Ministarstvo finansija sastavlja pregled garancija po kojima su nastale ili mogu da nastanu obaveze za Republiku Srpsku, i na osnovu tog pregleda se vrši procjena iznosa koji Republika Srpska treba da planira u godišnjem budžetu za plaćanja po garancijama.

(2) Ministarstvo finansija može utvrditi i dodatna izdvajanja namjenskih sredstava, a u slučaju da takva izdvajanja nisu planirana, Ministarstvo finansija je ovlašćeno da stvori obaveze po osnovu unutrašnjeg duga Republike Srpske za tu svrhu.

(3) Ako su garancije Republike Srpske prvobitno izdate u okviru limita utvrđenih u članu 40. ovog zakona, odobravanje duga Republike Srpske u cilju obezbjeđenja plaćanja ne podliježe ograničenjima iz tog člana.

Član 52.

(1) Ministarstvo finansija može zahtijevati instrumente obezbjeđenja plaćanja kao preduslov za davanje garancije, te može odrediti premiju i proviziju zajmoprimcu na osnovu:

- a) maksimalnog iznosa plaćanja koji se garantuje i
- b) rizika koji je povezan sa zajmoprimcem.

(2) Premija iz stava 1. ovog člana podrazumijeva premiju rizika po izdatoj garanciji i obračunava se u procentu od iznosa duga po osnovu glavnice zajma na koji se izdaje garancija, a naplaćuje se jednokratno u trenutku izdavanja garancije.

(3) Provizija iz stava 1. ovog člana obračunava se u procentu od iznosa garancije, tako da pokriva troškove nastale u toku izdavanja garancije, a plaća se u vrijeme davanja garancije i prihod je budžeta Republike Srpske.

VII EVIDENCIJA

1. Vođenje evidencije

Član 53.

Ministarstvo finansija je obavezno da vodi potpunu, tačnu i ažurnu evidenciju o dugu, garancijama i indirektnom dugu Republike Srpske.

Član 54.

(1) Ministarstvo finansija dužno je da vodi:

- a) evidenciju duga Republike Srpske koja obuhvata podatke o unutrašnjem i spoljnom dugu,
- b) evidenciju o garancijama Republike Srpske koja obuhvata podatke o unutrašnjim i spoljnim garancijama i

- v) evidenciju o indirektnom dugu Republike Srpske.

(2) Ministar finansija donosi uputstvo kojim propisuje način vođenja evidencije.

2. Evidencija o dugu Republike Srpske

Član 55.

Evidencija o unutrašnjem dugu sadrži pojedinačne podatke o direktnom i relevantnom unutrašnjem dugu Republike Srpske.

Član 56.

(1) Evidencija o spoljnom dugu Republike Srpske sadrži podatke o:

- a) direktnom spoljnom dugu Republike Srpske i
- b) relevantnom spoljnom dugu Republike Srpske.

(2) Evidencija o spoljnom dugu Republike Srpske sadrži podatke o valutama, kao i prvobitne i tekuće procjene obaveza u domaćoj valuti ili valutama u kojima je plaćanje ugovoreno, a u skladu sa podacima o važećem deviznom kursu Centralne banke BiH.

3. Evidencija o garancijama i indirektnom dugu Republike Srpske

Član 57.

Evidencija o garancijama Republike Srpske sadrži procijenjenu vrijednost garantovanog iznosa u domaćoj valuti, odnosno valutama u kojima je plaćanje ugovoreno, a u skladu sa podacima o važećem deviznom kursu Centralne banke BiH.

Član 58.

Evidencija o indirektnom dugu sadrži sažete podatke o obavezama stvorenim u ime i za račun dužnika (jedinica lokalne samouprave, fondova socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke i fondova kojima ona upravlja, javnih preduzeća i institucija javnog sektora) koje dostavlja dužnik i koji se usaglašavaju sa Ministarstvom finansija.

VIII ZADUŽIVANJE I GARANCIJE JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE U REPUBLICI SRPSKOJ

1. Ograničenje iznosa duga i garancija jedinica lokalne samouprave

Član 59.

(1) Jedinica lokalne samouprave se može dugoročno zadužiti samo ako u periodu stvaranja duga ukupan iznos koji dopijeva za otplatu, po predloženom dugu i cjelokupnom dospjelom neizmirenom postojećem dugu, u bilo kojoj narednoj godini nije veći od 18% iznosa njenih redovnih prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.

(2) Obračun kamate u svrhu utvrđivanja poštovanja ograničenja iz stava 1. ovog člana vrši se po važećim kamatnim stopama.

(3) Ako je dug jedinice lokalne samouprave izražen u stranoj valuti, obračun glavnice i kamate vrši se po važećem deviznom kursu Centralne banke BiH.

Član 60.

(1) Kratkoročni dug se otplaćuje u roku od 12 mjeseci od dana nastajanja zaduženja.

(2) Kratkočni dug ni u jednom trenutku ne može biti veći od 5% redovnih prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.

Član 61.

(1) Ukupna izloženost jedinice lokalne samouprave po izdatim garancijama ne može biti veća od 30% iznosa redovnih prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.

(2) Odlukom o budžetu jedinice lokalne samouprave utvrđuje se ukupna vrijednost i struktura planiranih sredstava za plaćanje po izdatim garancijama.

(3) Organ uprave jedinice lokalne samouprave nadležan za finansije procjenjuje izdatke za plaćanje po garancijama koje je izdala jedinica lokalne samouprave i planira sredstva za tu namjenu u budžetu.

(4) Zaduženje jedinice lokalne samouprave za otplatu garancija izdatih u skladu sa ograničenjem iz stava 1. ovog člana ne uračunava se u ograničenje duga jedinice lokalne samouprave propisanog ovim zakonom.

2. Postupak zaduživanja i izdavanja garancije

Član 62.

(1) Jedinica lokalne samouprave može da se zaduži ili izda garanciju isključivo na osnovu odluke skupštine jedinice lokalne samouprave (u daljem tekstu: skupština jedinice lokalne samouprave).

(2) Odluka skupštine jedinice lokalne samouprave sadrži:

- a) namjenu i vrstu zaduženja,
- b) iznos glavnice zaduženja,
- v) kamatu i ostale troškove zaduženja,
- g) rok dospijeca i uslove otplate,
- d) način osiguranja otplate duga sa opisom kolaterala,
- đ) koeficijent servisa duga u skladu sa ograničenjima iz čl. 59. i 60. ovog zakona i
- e) izjavu kojom se potvrđuje da nema dospjelih a neizmirenih obaveza po osnovu poreza i doprinosa.

(3) Na sadržaj odluke skupštine jedinice lokalne samouprave o izdavanju garancije shodno se primjenjuju odredbe iz stava 2. ovog člana, sa iskazanim koeficijentom izloženosti po izdatim garancijama u vezi sa ograničenjem iz člana 61. ovog zakona.

(4) Obavještenje o sjednici skupštine jedinice lokalne samouprave na kojoj će se razmatrati odobravanje zaduženja ili garancija mora biti objavljeno u najmanje jednom dnevnom listu dostupnom na teritoriji jedinice lokalne samouprave i njenoj zvaničnoj internet prezentaciji, najmanje sedam dana prije dana održavanja sjednice skupštine.

(5) Jedinica lokalne samouprave obavezna je da pribavi saglasnost Ministarstva finansija za zaduženje, odnosno za izdavanje garancije.

(6) Saglasnost iz stava 5. ovog člana važi godinu dana od dana izdavanja.

(7) Jedinica lokalne samouprave dostavlja Ministarstvu finansija odluku o zaduživanju ili izdavanju garancije u roku od deset dana od dana njenog donošenja.

Član 63.

Dug jedinice lokalne samouprave može nastati:

- a) posredstvom kreditnog sporazuma i
- b) emisijom hartija od vrijednosti.

3. Priroda obaveze po osnovu duga jedinice lokalne samouprave

Član 64.

(1) Dug jedinice lokalne samouprave predstavlja apsolutnu i bezuslovnu obavezu jedinice lokalne samouprave u skladu sa uslovima zaduživanja.

(2) Jedinica lokalne samouprave dužna je da u odluci o izvršenju budžeta odredi kao prioritene obaveze za plaćanje po osnovu duga i aktiviranih garancija.

(3) Kreditni sporazum obavezno sadrži odredbe o izvorima otplate duga u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 65.

(1) Dug jedinice lokalne samouprave ne predstavlja obavezu Republike Srpske, osim ako Ministarstvo finansija nije izdalo garanciju u vezi s njim, a koja je prema uslovima iz garancije dospjela na naplatu.

(2) Ukoliko Ministarstvo finansija nije izdalo pisanu garanciju za dug, kreditni sporazum mora sadržavati odredbu da je dug otplativ isključivo iz izvora navedenih u članu 64. stav 3, te da ne predstavlja obavezu Republike Srpske.

(3) U slučaju da dug nastaje emisijom hartija od vrijednosti, prospekt za emisiju, pored elemenata predviđenih propisima kojima se uređuje emisija, registracija i promet hartija od vrijednosti, obavezno sadrži i podatke o izvorima otplate duga i poštovanju ograničenja iz čl. 59. i 60. ovog zakona.

4. Namjena duga i garancija i uslovi zaduživanja

Član 66.

(1) Jedinica lokalne samouprave se može kratkoročno zadužiti u toku fiskalne godine za:

- a) privremeno finansiranje deficita proizašlog iz gotovinskog toka i
- b) finansiranje prenesenih obaveza.

(2) Jedinica lokalne samouprave se može dugoročno zadužiti za:

- a) finansiranje kapitalnih investicija i

b) refinansiranje neisplaćenog dugoročnog duga koji je nastao u skladu sa tačkom a) ovog stava.

(3) Izuzetno od stava 2. ovog člana, jedinica lokalne samouprave se može dugoročno zadužiti za:

a) finansiranje prenesenih obaveza pod uslovom da je izradila plan za prevazilaženje problema finansiranja prenesenih obaveza, kojim se eliminiše prenos obaveza u naredni period i

b) finansiranje obaveza nastalih radi restrukturiranja i konsolidovanja pravnog lica čiji je ona većinski vlasnik, pod uslovom da se izradi plan restrukturiranja i konsolidovanja tog pravnog lica.

(4) Dugoročno zaduživanje izvršeno u skladu sa stavom 3. ovog člana može se izvršiti samo jednom za istu obavezu.

Član 67.

Jedinica lokalne samouprave može kratkoročno pozajmiti sredstva od budžeta Republike Srpske za plaćanje obaveza po osnovu poreza na dodatu vrijednost, ako one proizilaze iz međunarodnog sporazuma.

Član 68.

Jedinica lokalne samouprave može izdati garanciju pravnom licu čiji je ona većinski vlasnik za:

- a) finansiranje kapitalnih investicija,
- b) refinansiranje postojećeg duga,
- v) finansiranje prenesenih obaveza i
- g) finansiranje obaveza nastalih radi restrukturiranja i konsolidovanja tog pravnog lica.

Član 69.

(1) Kreditna sredstva mogu se koristiti samo za namjenu za koju su odobrena, a samo izuzetno, skupština jedinice lokalne samouprave može promijeniti namjenu zaduženja uz saglasnost kreditora i Ministarstva finansija.

(2) Na osnovu odluke skupštine jedinice lokalne samouprave kreditna sredstva, kao i sredstva čija je namjena otplata duga, mogu se privremeno investirati prije njihove namjenske upotrebe, u skladu sa zakonom koji uređuje investiranje javnih sredstava.

Član 70.

(1) Jedinica lokalne samouprave ili više jedinica lokalne samouprave zajedno mogu formirati posebne garantne fondove u svrhu izdavanja garancija za vraćanje kredita koje zajmodavci odobravaju zajmoprimcima u okviru razvojnih projekata.

(2) Vlada donosi akt kojim propisuje uslove osnivanja i poslovanja garantnih fondova, iz stava 1. ovog člana.

Član 71.

Na hartije od vrijednosti jedinica lokalne samouprave shodno se primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuje emisija, registracija i promet hartija od vrijednosti Republike Srpske.

Član 72.

(1) Jedinica lokalne samouprave dužna je da uspostavi i vodi potpunu, tačnu i ažurnu evidenciju o svom dugu i garancijama i da Ministarstvo finansija izvještava o svakoj izmjeni podataka iz evidencije u roku od sedam dana od dana nastanka izmjene.

(2) Jedinica lokalne samouprave dužna je da jednom godišnje u „Službenom glasniku Republike Srpske”, najkasnije do 30. aprila objavi izvještaj o stanju duga i garancijama.

(3) Ministar finansija donosi uputstvo kojim se propisuje način vođenja evidencije duga i garancija.

5. Osiguranje duga

Član 73.

(1) Otplata duga jedinice lokalne samouprave može se vršiti iz rezervisanog prihoda koji se očekuje od kapitalne investicije finansirane zaduženjem.

(2) Rezervisani prihod iz stava 1. ovog člana mora biti utvrđen odlukom o zaduženju, koja se evidentira u Ministarstvu finansija.

(3) Prihodi iz stava 1. ovog člana vode se odvojeno od drugih sredstava jedinice lokalne samouprave.

(4) Red po kome se isplaćuju potraživanja kreditora iz rezervisanih prihoda određuje se prema datumu nastanka prava rezervisanja.

Član 74.

Dug jedinice lokalne samouprave može se osigurati i imovinom koju ona ne koristi za obavljanje svojih osnovnih funkcija.

Član 75.

Dodatno osiguranje duga jedinica lokalne samouprave može se obezbijediti:

- a) iz taksa, obaveza i drugih naknada, na način i u obimu koji je u skladu sa zakonom,
- b) saglasnošću za obustavljanjem pojedinih prihoda,
- v) specifičnim procedurama plaćanja, uključujući zadržavanje prihoda, plaćanje na specijalne račune ili drugim mehanizmima i
- g) restrikcijama na dodatni dug i drugim načinima koje njena skupština može smatrati odgovarajućim, u skladu sa zakonom.

Član 76.

(1) Obavještenje o kašnjenju u ispunjenju dospelje obaveze po osnovu otplate glavnice, kamate i ostalih troškova po bilo kom dugu, jedinica lokalne samouprave i kreditor dužni su da dostave Ministarstvu finansija u roku od 15 dana od dana kašnjenja.

(2) Ministarstvo finansija evidentira u evidenciji opštinskog duga obavještenje o kašnjenju u ispunjenju dospelje obaveze.

(3) Nakon kašnjenja u ispunjenju dospelje obaveze po osnovu otplate glavnice, kamate i ostalih troškova kreditori mogu iskoristiti sva prava po osnovu osiguranja duga sve dok se glavnica, kamata i ostali troškovi ne isplate u potpunosti.

(4) Nakon kašnjenja u izmirenju glavnice, kamate i ostalih troškova, jedinica lokalne samouprave je dužna da, u roku od 15 dana od dana kašnjenja, dostavi Ministarstvu finansija na odobrenje plan za otklanjanje budućeg kašnjenja u otplaćivanju duga, a u slučaju da jedinica lokalne samouprave ne sprovede odobreni plan, Ministarstvo finansija može zadržati dio prihoda koji joj pripada.

IX ZADUŽIVANJE FONDOVA SOCIJALNE SIGURNOSTI

Član 77.

(1) Nadležni organ fonda socijalne sigurnosti donosi odluku o zaduživanju fonda socijalne sigurnosti.

(2) Fond socijalne sigurnosti obavezan je da pribavi saglasnost Vlade za zaduživanje.

(3) Vlada donosi akt kojim uređuje uslove i postupak direktnog zaduživanja fondova socijalne sigurnosti, a ministar donosi upustvo o vođenju evidencije duga fondova socijalne sigurnosti.

Član 78.

Dug fonda socijalne sigurnosti može nastati:

- a) posredstvom kreditnog sporazuma,
- b) posredstvom finansijskog lizinga za potrebe redovnog poslovanja i
- v) emisijom hartija od vrijednosti.

Član 79.

(1) Fond socijalne sigurnosti može se kratkoročno zadužiti u toku fiskalne godine za:

- a) privremeno finansiranje deficita proizašlog iz gotovinskog toka i
- b) finansiranje prenesenih obaveza.

(2) Fond socijalne sigurnosti može se dugoročno zadužiti za:

- a) finansiranje investicija predviđenih programom investicionih ulaganja koji odobri Vlada, a u svrhu obavljanja vlastite djelatnosti,
- b) refinansiranje neisplaćenog dugoročnog duga koji je nastao u skladu sa tačkom a) ovog stava i
- v) obezbjeđenje sredstava radi izmirenja zakonom utvrđenih prava.

Član 80.

Sve odredbe koje se odnose na zaduživanje jedinica lokalne samouprave shodno se primjenjuju i na fondove socijalne sigurnosti, osim odredaba kojima se uređuje izdavanje garancija jedinice lokalne samouprave, jer fondovi socijalne sigurnosti ne mogu izdavati garancije.

X KAZNENE ODREDBE

Član 81.

(1) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj odgovorno lice u Ministarstvu finansija koje:

- a) ne obezbijedi dokaze o poštovanju ograničenja duga (član 15),
- b) suprotno proceduri zaduženja ovog zakona potpiše kreditni ili projektni sporazum ili ugovor, odnosno odluku o emisiji hartija od vrijednosti (član 17),

v) stvori indirektni dug Republike Srpske, a ne potpiše sporazum o uslovima otplaćivanja kredita od krajnjeg korisnika (član 24),

g) izda garanciju Republike Srpske suprotno propisanoj proceduri izdavanja garancija (član 41. stav 2),

d) izvrši plaćanje po garanciji prije nego što utvrdi osnovanost zahtjeva za plaćanje po garanciji i njegovu usklađenost sa uslovima iz garancije (član 48. stav 3) i

đ) ne vodi evidencije (član 54).

(2) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj odgovorno lice u jedinici lokalne samouprave koje:

a) stvori dug jedinice lokalne samouprave suprotno proceduri zaduženja jedinice lokalne samouprave (član 62),

b) ne dostavi Ministarstvu finansija odluku o zaduživanju ili izdavanju garancije u propisanom roku (član 62. stav 7),

v) ne uspostavi i ne vodi evidenciju i ne obavještava Ministarstvo finansija o izmjeni podataka iz evidencije (član 72),

g) u propisanom roku ne objavi izvještaj o stanju duga i garancijama jedinice lokalne samouprave (člana 72. stav 2) i

d) ne dostavi Ministarstvu finansija u propisanom roku obavještenje o kašnjenju u ispunjenju dospelje obaveze (član 76. stav 1).

(3) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj odgovorno lice u fondu socijalne sigurnosti koje:

a) stvori dug fonda socijalne sigurnosti suprotno proceduri zaduženja fonda socijalne sigurnosti (čl. 62. i 77),

b) ne dostavi Ministarstvu finansija odluku o zaduživanju u propisanom roku (član 62. stav 7),

v) ne uspostavi i ne vodi evidenciju i ne obavještava Ministarstvo finansija o izmjeni podataka iz evidencije (član 72),

g) u propisanom roku ne objavi izvještaj o stanju duga (član 72. stav 2) i

d) ne dostavi Ministarstvu finansija u propisanom roku obavještenje o kašnjenju u ispunjenju dospelje obaveze (član 76. stav 1).

Član 82.

Učesniku na primarnom tržištu (u daljem tekstu: učesnik) može se izreći zabrana učestvovanja u kupovini hartija od vrijednosti Republike Srpske na primarnom tržištu, ako:

a) se ne pridržava ovog zakona i drugih propisa kojima se uređuje emisija hartija od vrijednosti Republike Srpske,

b) ne izvrši obavezu na osnovu podnesene ponude za kupovinu hartija od vrijednosti Republike Srpske,

v) se dogovara sa drugim učesnicima, u namjeri da utiče na visinu cijene hartija od vrijednosti Republike Srpske i

g) kupi hartije od vrijednosti na osnovu privilegovane informacije.

Član 83.

(1) Novčanom kaznom od 10.000 KM do 15.000 KM kazniće se za prekršaj učesnik – pravno lice koje ne ispuni obaveze na osnovu podnesene ponude za kupovinu hartija od vrijednosti Republike Srpske.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se odgovorno lice u učesniku – pravnom licu novčanom kaznom od 2.000 KM do 3.000 KM.

(3) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 1.500 KM kazniće se za prekršaj učesnik – fizičko lice koje ne ispuni obaveze na osnovu podnesene ponude za kupovinu hartija od vrijednosti Republike Srpske.

XI PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 84.

(1) Vlada Republike Srpske će u roku od 90 dana od dana stupanja ovog zakona donijeti:

- a) akt o uslovima, postupku i obliku indirektnog zaduživanja Republike Srpske u ime i za račun jedinica lokalne samouprave, fondova socijalne sigurnosti, Investiciono-razvojne banke i fondova kojima ona upravlja, javnih preduzeća i institucija javnog sektora (član 25),
- b) akt kojim se propisuju posebne procedure, informacije i dokumentacija koja se odnosi na izdavanje garancije Republike Srpske (član 46),
- v) akt o uslovima osnivanja i poslovanja garantnih fondova (član 70) i
- g) akt kojim se uređuje postupak direktnog zaduživanja fondova socijalne sigurnosti (član 77. stav 3).

(2) Ministar finansija Republike Srpske će u roku od 90 dana od dana stupanja ovog zakona donijeti:

- a) uputstvo o vođenju evidencije (član 54. stav 2),
- b) uputstvo o vođenju evidencije duga i garancija jedinice lokalne samouprave (član 72. stav 3) i
- v) uputstvo o vođenju evidencije duga fondova socijalne sigurnosti (član 77. stav 3).

Član 85.

Do donošenja podzakonskih akata definisanih u skladu sa ovim zakonom primjenjuju se podzakonski akti koji su bili na snazi do donošenja ovog zakona, ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 86.

(1) Konačna alokacija spoljnog duga BiH na entitete i Brčko Distrikt BiH izvršena prije stupanja na snagu ovog zakona je važeća i obavezujuća.

(2) Alokacija spoljnog duga BiH koja prije stupanja na snagu ovog zakona nije konačna izvršiće se po principu krajnjeg korisnika, a u slučaju da princip krajnjeg korisnika nije primjenljiv, spoljni dug BiH alociraće se u skladu sa učešćem entiteta i Brčko Distrikta BiH u raspodjeli prihoda od indirektnih poreza u vrijeme kada se vrši alokacija.

(3) Nije konačna alokacija spoljnog duga između entiteta izvršena prije i poslije nastanka Brčko Distrikta BiH za dug koji bi bio alociran na Brčko Distrikt BiH po principu krajnjeg korisnika.

Član 87.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o zaduživanju, dugu i garancijama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 30/07 i 29/10).

Član 88.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj: 01-1055/12
Datum: 10. jul 2012. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Mr Igor Radojičić

